

diu: "Quan el Consell es vegi obligat a denegar una petició d'ingrés invitarà a l'interessat a retirar la sollicitud; si no accepta, se li farà avinent el seu dret a reproduir la sollicitud directament a l'Assemblea."

Sense cap objecció ni esmena s'aprova l'article 6.

Es tracta de l'article 7; es presenta una esmena del partit de Barcelona demanant la supressió del paràgraf segon. El Dr. Coll parla en contra i la defensa el Dr. Mas i Puig, com a Delegat de Barcelona. Intervé el Dr. Mas i Oliver que defensa el criteri de què es reservi el dret legal que aquell paràgraf suposa abundant en les manifestacions del Dr. Coll. Intervenien els Drs. Pujadas i Puig i Sais i posat a votació s'acorda per majoria d'aprovar l'article tal com està redactat en el projecte o sigui que queda rebutjada l'esmena presentada.

Es passa a l'article 8, que és aprovat sense cap objecció ni esmena.

A l'article 9 no havent-se presentat cap esmena és aprovat per unanimitat.

Es tracta de l'article 10; es presenta una esmena del partit de Barcelona al paràgraf primer que és aprovada i en conseqüència es suprimirà d'aquest paràgraf la paraula "reclamació". Al tercer paràgraf es presenta una altra esmena del partit de Barcelona, que és aprovada, i diu: "Quan el Consell es vegi obligat a acordar l'exclusió d'un soci invitarà a l'interessat a donar-se de baixa i si aquest no accepta el Consell portarà el cas a l'Assemblea per a la definitiva resolució."

S'aprova sense esmena l'article 11.

Posat a discussió l'article 12, es llegeix una esmena del partit de Barcelona al paràgraf primer, demanant que els Presidents de les Institucions siguin Vocals nats del Consell en lloc d'ésser vocals del Consell i Presidents de les Institucions. La defensa el Dr. Mas i Puig i el doctor Mas i Oliver, ponent, li contesta explicant l'esperit de la redacció de l'article tal com el presenta el Consell, si bé diu que l'essencial és conservar el nexce de relació entre tots els Consells i essent així ell es decantaria per la fórmula que es

proposa en el projecte, car a l'ensem que enforteix la personalitat del Sindicat dóna més representació als Presidents de les Institucions, car els elegiria l'organisme màxim del Sindicat que és l'Assemblea.

Intervé el Dr. Coll, que opina que no és absolutament necessària la intervenció del Consell del Sindicat en les Institucions en una o altra forma, car el fet de què tots els Consellers de la Mutual siguin sindicats és la major garantia de la compenetració. No veu la necessitat de la forma d'inspecció actual ni de cap mena d'inspecció, car sembla que això pressuposi un privilegi d'esperit sindical pel Consell del Sindicat, la qual cosa no es pot admetre. Acaba dient que si per la força del costum es creu necessari que continuï aquell nexce de relació ell seria partidari de l'esmena que presenta el partit de Barcelona.

Parla el Dr. Mestres i Miquel, diu que abans d'entrar a discutir sobre l'assumpte que es debat demana, solament perquè consti a l'acta, sense posar-ho a discussió, que es faci constar el seu criteri de què el Consell hauria d'elegir-se pel règim de majories i minories. Quan es disposa a parlar sobre l'article que es discuteix el Dr. Coll reclama l'ús de la paraula que diu que no havia acabat encara.

Parla llavors el Dr. Coll que argumenta l'esmena del partit de Barcelona que ell defensa, al·legant que a l'Assemblea del Sindicat poden haver-hi delegats no mutualistes i a més fa unes observacions referents a què si s'aprovés l'article tal com ve redactat implicaria la modificació del Reglament de la Mutual i acaba fent ressaltar la personalitat jurídica de les Institucions.

A continuació reprèn l'ús de la paraula el doctor Mestres i Miquel. Diu que segons li sembla s'està conforme en què existeixi un nexce de relació, que també s'està conforme en què la forma actual d'Inspectors no és la més elegant ni la preferida, diu que també li sembla que hi ha conformitat amb què al Consell del Sindicat hi figurin els Presidents de les Institucions. Si és així, llavors les diferències estan en la forma d'establir aquesta relació. Cita diversos exemples d'organització corporativa per defensar el seu criteri